

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Nej, det vigtigste er vel at få problemet løst, og at vi er mange, der bruger vores ressourcer på at få det løst på en god måde.

Personlig er jeg optimist; jeg tror, det vil lykkes; jeg tror, at de fleste, når de tænker efter, kan se, at det er en afskyelig forbrydelse, vi her taler om. Og det er jo ikke sådan, at man går ind i en baggård og sprøjter; man skal jo ud på marken og gøre det i fuldt dagslys, og folk kan stå og se på det, og der kan efterfølgende tages prøver af jordbunden, og der kan gøres fund. Så det er ikke en umulig opgave, og jeg tror, vi kan løse den, og vi vil få befolkningens opbakning til det syn, som jeg i dag har givet udtryk for at vi har på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1765

19) Til arbejdsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil ministeren redegøre for sammenhængen mellem regeringens hårdnakkede kamp for at få gennemført EF-direktivet om børnearbejde gennem 1993 og ministerens stærke beklagelser over, at direktivet forhindrer 12-årige i at have fritidsjob?«

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Spørgeren gør sig skyldig i en misforståelse, nemlig den, at jeg på regeringens vegne hårdnakked har ført en kamp for at få gennemført det her EF-direktiv.

Sandheden er faktisk den, at allerede i 1991, altså under den tidligere regering, har det direktivforslag været under forberedelse i EF-sammenhæng. På det tidspunkt, altså under den konservative arbejdsminister, Knud Erik Kirkegaard, og den liberale udenrigsminister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, er direktivforslaget om en aldersgrænse på 15 år blevet præsenteret. Og jeg har faktisk på Danmarks vegne brugt ganske mange kræfter på at få aldersgrænsen så langt ned som muligt, og på et rådsmøde for 2 år siden lykkedes det for mig at få aldersgrænsen ned på 13 år.

Så jeg har faktisk stræbt efter også at give de unge under 13 år rimelige muligheder for fortsat at have et fritidsarbejde, men det har ikke været muligt, og direktivet er vedtaget for 2 år siden, og jeg agter at implementere det, for det mener

jeg faktisk at vi som retssamfund har en forpligtelse til over for EU.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil først selvfølgelig takke ministeren for besvarelsen af spørgsmålet, men derefter vil jeg spørge arbejdsministeren, om det ikke er fuldstændig korrekt, at da det direktivforslag i 1993 for alvor blev behandlet bl.a. i Folketingets Europaudvalg, søgte regeringen om et mandat til at tiltræde direktivforslaget, altså til, at Danmark skulle sige ja til direktivforslaget med en nedre aldersgrænse for fritidsarbejde på 12 år, og at det ikke er sådan, som ministeren sagde? Er det ikke korrekt, at regeringen søgte om mandat til at sige ja til direktivforslaget, selvfølgelig med den aldersgrænse, der så til sidst kom ud af det?

Men ellers vil jeg sige, at det problem, som ministeren refererer til at der er med EF-direktiver, jo er, at når de først er vedtaget, er de lov i Danmark, og at vi så bare har at indrette os derefter.

Det er jo også derfor, det er så vigtigt, at vi forud for vedtagelsen af EF-direktiver har en proces, der i åbenhed og på en demokratisk måde giver indsigt i, hvad der behandles i EU-systemet, og dér håber jeg så, at arbejdsministeren med den redegørelse, arbejdsministeren netop har givet, vil give mig ret i, at det er et problem, at direktiverne behandles bag lukkede døre i Europaudvalget uden mulighed for offentlig indsigt, før direktivet er endeligt vedtaget og ratifikationsprocessen for alvor træder i kraft og løbet er kørt.

Sagen er jo, at det i dag er bag lukkede døre, man behandler tingene og bliver enige om dem. Og når først tingene er vedtaget, er de lov i Danmark, og det her direktivforslag skal jo træde i kraft med den aldersbegrænsning, at 12-årige fra den 22. juni ikke har mulighed for at have fritidsjob.

Derfor vil jeg for det første spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at regeringen har arbejdet for det her, og for det andet, om det, at regeringen og ministeren i forbindelse med Børnerådets udtalelse om, at det, man har vedtaget her, er forkert, nu beklager denne vedtagelse, derfor kan betegnes således, at regeringen og ministeren er vendt rundt på en tallerken og nu siger nej til noget, som man for et par år siden var med til at vedtage i EU.